

Inger Gautier Schmit: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2683).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ejsing: Dette Lovforslag er jo en Frugt af Sparekommissionens Arbejde og en Sammendragning af de Forslag, der indeholder i de forskellige Betænkninger, som foreligger for ærede Medlemmer. Jeg skal nævne nogle enkelte af de Ting, der foreslaas. Den første Paragraf indeholder et Forslag om, at $\frac{1}{8}$ rettes til 12 pCt. Hidtil har Statstjenestemændene faaet deres Boliger vedligeholdt, men paa den Maade, at der blev fradraget $\frac{1}{8}$ i Grundlønnen. Om det Forslag var der ikke saa lidt Dissens i sin Tid i Lønkommissionen, idet adskillige Medlemmer fandt det uheldigt, at Tjenestemændene ikke selv i alle Tilfælde vedligeholdt deres Boliger indvendig; man mente, det vilde blive vel kostbart, naar Staten skulde gøre det hele. Disse Medlemmer fik ikke deres Villie igennem, men nu synes Sparekommissionen jo at være kommet til den samme Opfattelse, idet den foreslaar, at Tjenestemændene delvis skal vedligeholde deres Boliger indvendig. Der staar: „Dog skal Tjenestemændene afholde 40 pCt. af de med den indre Vedligeholdelse forbundne Udgifter“; til Genæld bliver Fradraget saa lidt nedsat, fra $12\frac{1}{2}$ til 12 pCt.

Besparselsen ved de Forslag, der her er samlet under eet, vil i Henhold til en Opgørelse, som den højtærede Finansminister forelagde i Folketinget, andrage ca. 39 Mill. Kr. Det ses heraf, at det drejer sig om ret betydelige Besparelser. I Gaar behandlede vi Forslag til Normeringslov, som man ogsaa mener vil medføre nogen Besparelse, om end ikke nogen særlig stor, idet der altid rykker nogle Tjenestemænd ind igen. Endvidere foreligger der et Forslag fra Sparekommissionen om Indtægtsforøgelser paa 4 Mill. Kr., saa disse For-

slag skulde betyde en Fremgang i Statens Finanser paa 43 Mill. Kr. Om Beregningerne helt holder Stik, naar Forslagene føres ud i Livet, er det vanskeligt at sige noget om paa dette Tidspunkt. Det maa anerkendes, at Tjenestemændene under de Forhandlinger, der har været ført med Organisationerne, er gaaet med til disse forskellige Ting. Det kan ikke nægtes, at naar der skal spares, gaar det ud over nogle, og denne Lov medfører undertiden visse Nedsættelser i Tjenestemændenes Lønninger, ikke just i deres faste Lønninger, men i den Adgang til Fortjeneste, de har haft. Tjenestemændene er, som sagt, gaaet med dertil, og det fortjener de Tak for; de har haft tilstrækkelig Samfundsfølelse til at se, at det var nødvendigt at foretage Besparelser.

Jeg skal ikke gaa synderlig dybt ind paa Lovforslagets Enkeltheder, men der er dog enkelte Ting, jeg vil nævne. Et Punkt, der tidt har været kritiseret, er Tjenestetiden i Centraladministrationen. Vi husker, at det flere Gange har været hævdet, at man dog maatte kunne forlange, at der blev gjort mere Arbejde derinde, man maatte kunne komme op til 6 Timer. Nu foreslaas der her, at der skal være 6 eller rettere egentlig 7 Timers Arbejde. Det betyder jo ikke saa ganske lidt, og der har været megen Modstand imod det, men der er dog blevet Enighed derom. I denne Forbindelse vil jeg nævne en Ting, som jeg ikke synes saa godt om. Der staar i § 7, at nogle af disse Tjenestemænd kan slippe med 5 Timers Arbejde, naar de har Virksomhed paa et Sagførerkontor. Jeg frygter noget for, at alt for mange vil faa Arbejde paa Sagførerkontorer, naar de derved kan slippe med 5 Timers Arbejde, og jeg kunde tænke mig, at dette nærmest vil blive til Profit for Sagførerne, der jo paa den Maade kan faa en billig Hjælp. Jeg maa indrømme, at den højtærede Finansminister ogsaa i Folketinget har sagt, at han ikke var saa særlig begejstret over den Bestemmelse, men nu hører den jo med til den Overenskomst, der er truffet, og saa maa man selvfølgelig tage den; det mener jeg ogsaa.

I § 19 findes der en Bestemmelse om Lektorer og Adjunkter, som er ansat ved Statens Skoler. Det var ogsaa et Forhold, der blev omtalt ret stærkt under Lønkommissionens Arbejde, idet man fandt, at det var lidt aparte, at de skulde have 24—27 Timers Undervisning om Ugen, fordi det blev hævdet, at deres Arbejde krævede saa megen Forberedelse, at de ikke kunde magte